

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 24 [i. e. 23]. Thomas de Sancto Victore interficitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

§. XXIII.

Sæcul. XII.
A.C. 1133.

Thomas de S. Victore interficitur.

*Order. l. 13.
p. 895.*

In Francia, cum non nulli Optimates Ludovicum Junio- rem coronatum fuisset impatientissime ferrent, quod post patris Ludovici Crassi mortem suo arbitrio regnare sperassent, & non nulli indignarentur Præsules, qui sibi jus Regem eligendi & coronandi arrogare cupiebant, Ludovicus Crassus ex hoc Procerum molimine facile intelligens, eo consilio hæc fieri, ut filii sui paterno Regno exuerentur, statuit, nequiquam pati, ut tantæ perfidiæ auctores scelus inultum ferrent. Unde plerique crediderunt, Regis irati jussu viros duos intra breve temporis spatium morte truculenta fuisse sublato. Joanni III. Episcopo Aurelianensi, viro senectute gravi, Dignitatem Episcopalem abdicanti, Hugo ejusdem Ecclesiæ Decanus per electionem subrogatus, cum a Curia Regis redit, in itinere interficitur. Exinde diu Ecclesia Aurelianensis sine Pastore fuit.

Stephanus Episcopus Parisiensis Rege consentiente, quin & rogante, ad Abbatiam Monialium Chelensem * emendandam & ordinandam perrexerat, assumptis secum Abbate S. Victoris, Abbate S. Maglorii, Subpriore S. Martini, com- pluribusque aliis monachis, Canonicis & Cleri-

* Chelles.
*ep. in not su-
fior. ad ep.
158. S. Bern.
& tom. 10.
Cont. p. 975.*

Sæcul. XII. Clericis. Cumque negotio peractor.
A C. 1133. verterentur, juxta Castrum Dynastæ Gor-
 niacensis subito ab ejus Vasallis nempe
 Theobaldi, Archidiaconi Parisiensis, ne-
 potibus, insidias Episcopo in via struenti-
 bus, assultum passi sunt. Illi enim eva-
 ginatis gladiis in agmen inerme irruunt,
 & nec Deum, nec diei Sanctitatem, nam
 Dominica erat, nec Episcopum, nec qui
 cum eo erant Religiosos viros, reveriti,
 Thomam Priorem S. Victoris inter Epi-
 scopi manus trucidarunt, ipsi Episcopo
 necem comminati, nisi se celeriter ex eo-
 rum conspectu proriperet. Sed Episcopus
 intrepide se se in medios gladios conji-
 ciens Priorem semivivum, direque lace-
 ratum, e manibus eorum abstraxit, ex-
 hortans, ut confiteretur, & percussori-
 bus suis ignosceret. Ipse lubenti animo
 omnibus, qui in se peccaverant, dimisit,
 peccatorum suorum remissionem contri-
 to corde petiit, & accepto Viatico se co-
 ram omnibus pro Justitia mori professus,
 animam reddidit. Immane facinus vige-
 sima die Augusti anno millesimo centes-
 imo trigesimo tertio peractum.

Tunc vero Episcopus Parisiensis, da-
 tis ad Archipresbyteros suos literis, ca-
 dis auctores, conscios, eorum receptato-
 res, & cum ipsis communicantes, ana-
 themate percussit, abolutione sibi soli re-
 servata. Deinde tanti sceleris horrore
 con-

conculsus, cum etiam propriam vitam in tuto non esse collocatam existimaret, Claramvallem se recepit, unde data ad Geofridum Episcopum Carnotensem, Sacrae Sedis Legatum, epistola, funestum casum narravit, rogans, ut ad se Claramvallem veniret, ubi consultarent, quo pacto effectus forte futuros, prioribus pejores, prohibere valerent. Geofridus accepta epistola Claramvallem se contulit, & Legati Papalis auctoritate, missis ad Archiepiscopos Remensem, Rotomagensem, Turonensem & Senonensem, eorumque Suffraganeos, ad Synodum Jotri in Diocesi Meldensi celebrandam convenire omnes jussit. Episcopis ibi congregatis literae redduntur Hugonis Episcopi Gratianopolitani, qui S. Hugoni successerat, & Guidonis Prioris Cartusiae, hortantium, ut Patres Synodi eadem Thomae ulciscerentur, & quod justitia postularet, vigore Sacerdotali facerent. Illi, ut par erat, in reos excommunicationis fulmen intorserunt.

Saecul. XII.
A.C. 1133.

Synodus
Jotriensis.

S. Bernardus tunc temporis Claravalle morabatur, ex Germania redux, quo ad pacem inter Imperatorem Lotharium & nepotes Antecessoris ejus Conradum & Fridericum firmandam profectus fuerat. Cum vero ex variis literis comperitum haberetur, Archidiaconum Parisiensem ad Papam nuncios misisse, & conari suspi-

Sæcul. XII.
A. C. 1133.

ep. 158.

suspicionem commissi latrocinii a se am-
liri, S. Bernardus ad Pontificem episto-
lam dedit & contra fraudem viri muni-
vit; nam quia Archidiaconus in rem
suam dicebat, Priorem a se non fuisse
occisum, S. Abbas affirmat, Thomam
Priorem ab ipso Archidiacono per suos
nepotes fuisse jugulatum. *Oderat illum,*
inquit, & mortem ei jam ipso odio homici-
cida minitari solebat, ob illicitas exactio-
nes, quas sibi Archidiacono in Presbyteros
minime jam, ut consueverat, usurpare li-
cebat, Beati utique Thomæ zelo atque in-
dustria adversante. Multi viri fide digni
nunc perbibent, se has comminationes au-
divisse. Vel certe edicat, si potest, quæ
alia rixarum causa nepotibus ejus fuerit,
ob quam impias manus in Sanctum Domi-
ni injicerent? Si ergo iste qui causa, qui
incentor, qui etiam (ut omnium pæne sus-
spicio est) facinoris dictator extitit, si
iste, inquam, impune ferat, quod utique
mira impudentia de vestra Apostolica au-
toritate præsumit, quanta putamus impu-
nitatis ista in Ecclesia parturiet puniendæ?
Alterutrum fore necesse est: aut nullos ex-
nobilibus sive potentibus secundum Sæcu-
lum admitti deinceps ad honores Ecclesia-
sticos: aut passim permitti, Clericos ad
omne illicitum libere Sacris Officiis abu-
ti; ne forte, si quispiam zelo Dei accen-
sus id prohibere tentaverit, ferro protinus
mili.

militari, reus Justitia, trucidetur. S. Sæcul. XII.
 Bernardus Summo Pontifici quoque, no- A.C. 1133.
 mine Episcopi Parisiensis, scripsit elegan-
 tem epistolam, in qua deflet, quantum *ep. 159.*
 solatium amiserit in Thoma Priore, *nam*
Episcopi nomen, ait, ego gerebam, ipse
opus exercebat. Tum subdit: *Si Theobal-*
aus vos adierit, non attendatis ad verba
ejus, donec veniat, qui a nobis mittendus
est, qui plenius veritatem insinuabit.

Aureliani quoque Joanni ad Dignita-
 tem Archidiaconi intruso, Clericos ex- *Ep. tom. 3.*
 actionibus vexanti, Archembaldus Sub- *Spicil. pag.*
 decanus & aliquot alii ex Clericis gene- *153. Etc.*
 rosam pectus objiciebant. Archembal- *not. fus. ad*
 dus querelas detulit ad Henricum Ar- *ep. 150. S.*
 chiepiscopum Senonensem, nempe Sede *Bern.*
 Aurelianensi vacante, atque ad Innocen-
 tium Papam; sed tandem Joanne Archi-
 diacono mandante, sub idem ferme tem-
 pus, quo Thomas S. Victoris, a sicariis
 perimitur. Qua de re S. Bernardus ad
 Summum Pontificem scribens, eumque *ep. 161.*
 ad duo paricidia severe puniendâ exci-
 tans ait: *Utilissime ut multis videtur ju-*
stissimeque eos Apostolica falce ab omni
succideres Ecclesiastica Dignitate, spe
omni præcisa, sacrilegos unquam amplius
vel ad minimum in Ecclesia Dei honoris
gradum admissum iri. Petrus Abbas
 Cluniacensis quoque data ad Papam in
 causa duplicis latrocinii, quo Archem-
Hist. Eccles. Tom. XVI. A a a bal-

Sæcul. XII.
A.C. 1134.

I. epist. 17.

10. 10. Conc.
p. 977. *Et in*
Not. ad ep.
S. Bern. 158.

baldus & Thomas sublati erant, epistola, hortatus est, ut pœnis canonicis in latrones animadverteret, & sententiam, quam contra eos Episcopi in suo Concilio pronunciaverant, confirmaret. Porro egit quod monebatur Pontifex Innocentius, edita Constitutione ad Rainaldum Archiepiscopum Remensem, Hugonem Rotomagensem, Hugonem Turonensem eorumque Suffraganeos directâ, in qua, facta mentione de duplici cæde Thomæ & Archembaldi, iisque, quæ Præsules in Concilio Jotriensi egerant, confirmatis, dicit: *Quia vero vestra Sententia nobis nimium moderata videtur, præterea volumus, ut in nullo loco, in quo latrones presentes fuerint, Officium Divinum celebratur, & si quis eos defendat, aut faveat, excommunicetur. Denique jubemus, ut Theobaldus Notarius ceterique Beneficis, parentum aut propinquorum suorum crimine partis vel conservatis, priventur.*

§. XXIV.

Concilium Pisanum.

Innocentius Concilium Pisis celebrandum indixerat, quo cum S. Bernardus vocaretur, iterum iter in Italiam anno millesimo centesimo trigesimo quarto suscipere compellitur. Ceterum Mediolanenses amplexi factiones Analeti Antipapæ & Conradi, qui Regnum Italiæ affectave-